

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ พัทยา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยทำการศึกษาเฉพาะผู้พิการที่เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพในโรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ พัทยา ซึ่งคนพิการที่เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพที่โรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่นี้ทั้งหมดเป็นผู้พิการทางด้าน การเคลื่อนไหวและมีความพร้อมทางร่างกายสามารถรับการฟื้นฟูอาชีพได้ตามสาขาวิชาชีพ ซึ่งสาขาวิชาชีพที่เปิดรับประกอบด้วย หลักสูตรการพัฒนาสารสนเทศ หลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจภาคภาษาอังกฤษ หลักสูตรเทคโนโลยีเขียนแบบแม่พิมพ์ และหลักสูตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในการศึกษาได้ทำการสุ่มตัวอย่างคนพิการจำนวน 60 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อศึกษาความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน 3 ด้าน ประกอบด้วย ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ ความพร้อมด้านทักษะในการประกอบอาชีพต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ และทัศนคติในการทำงานของคนพิการ รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการฟื้นฟูอาชีพที่ส่งผลต่อความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของคนพิการ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 71.1 เป็นเพศชาย และร้อยละ 28.3 เป็นเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.0 มีอายุอยู่ในช่วง 25-28 ปีมากที่สุดจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ร้อยละ 50.0 ผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนเข้ารับการฟื้นฟูอาชีพ

ด้านการฟื้นฟูอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.3 เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพในหลักสูตรคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจมากที่สุด และร้อยละ 71.7 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้ารับการฟื้นฟูอาชีพมาก่อน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการรับการฟื้นฟูอาชีพในโรงเรียนอาชีวะมหาไถ่ในระดับมากด้านสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือประกอบการฟื้นฟูอาชีพ และความช่วยเหลือด้านการจัดหางานภายหลังจากการเสร็จสิ้นการฟื้นฟูอาชีพ โดยร้อยละ 98.3 มีความพอใจด้านสถานที่เรียนมากที่สุด

ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการระดับมาก ด้านต้องการให้มีหน่วยงานช่วยเหลือการจัดหางานมากที่สุดเพื่อสร้างโอกาสการเข้าสู่ตลาดแรงงานให้เท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป ต้องการมีรายได้เพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัวรวมถึงนำไปฟื้นฟูสภาพความพิการของตน ต้องการหางานทำได้เร็วที่สุดหลังจากเสร็จสิ้นการฟื้นฟูอาชีพแล้ว ต้องการงานแม้ว่าค่าจ้างต่ำ และต้องการประกอบอาชีพในสถานประกอบการ ส่วนด้านต้องการประกอบอาชีพอิสระมีความต้องการระดับปานกลาง และมีความต้องการประกอบอาชีพแม้ว่าไม่ตรงตามหลักสูตรที่ฝึกมาในระดับน้อย เมื่อมองในภาพรวมคนพิการมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก

ทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มตัวอย่างมีทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ในการคิดวิธีการทำงานใหม่ เพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น การทบทวนความรู้เพื่อให้เกิดความชำนาญในทักษะอาชีพ การวางแผนการทำงานที่เป็นขั้นตอน มีทักษะในการประกอบอาชีพระดับปานกลางจากการประเมินคะแนนการสอบขณะการฝึกอบรม การเพิ่มทักษะจากการศึกษาดูงาน และมีทักษะในการประกอบอาชีพน้อยด้านประสบการณ์ในการทำงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสาขาที่เข้ารับการฝึกอาชีพ เมื่อมองในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมด้านทักษะในระดับปานกลาง

ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเชิงบวก ด้านความสามารถในการหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว การไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค การให้กำลังใจตนเองในการทำงาน สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นและแก้ปัญหาต่าง ๆ จากการทำงานได้ด้วยตนเอง มีจุดเด่นในตนเอง แต่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับปานกลาง ด้านความคิดว่าผลงานจากการทำงานไม่ดีพอเมื่อเทียบกับผลงานของคนอื่น เมื่อมองในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมด้านทัศนคติที่ดีต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ด้านสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก โดยมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน มีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก แต่มีทักษะในการประกอบอาชีพปานกลาง

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างด้านความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานที่แตกต่างกัน โดยช่วงอายุ 17-20 ปี มีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานน้อยและแตกต่างจากช่วงอายุอื่น ๆ ซึ่งช่วงอายุตั้งแต่ 21-36 ปี มีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่แตกต่างกัน (ระดับนัยสำคัญ 0.05) ด้านทักษะในการประกอบอาชีพมีปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการประกอบอาชีพคือสภาพความพิการ กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการบริเวณแขนมีทักษะในการประกอบอาชีพน้อยและแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการที่ขา และทั้งแขนและขา (ระดับนัยสำคัญ 0.05) ส่วนทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้นไม่มีปัจจัยจากการทดสอบใดที่ส่งผลต่อความแตกต่างของทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าคนพิการความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความพร้อมของทักษะในการประกอบอาชีพในระดับปานกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุ และสภาพความพิการ ผู้ศึกษาจึงนำมาพิจารณาเพื่อหาข้อเสนอแนะดังนี้

1. คนพิการยังขาดประสบการณ์ในการศึกษาดูงานจากสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะอาชีพของคนพิการ ดังนั้นสถานฟื้นฟูอาชีพคนพิการจึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมประสบการณ์จากการทำงานจริงให้แก่คนพิการเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ในการประกอบอาชีพของคนพิการมากขึ้น

2. ปัจจัยด้านสภาพความพิการมีส่วนให้การพัฒนาทักษะความสามารถในการประกอบอาชีพแตกต่างกัน ดังนั้นผู้พิการควรเลือกสาขาอาชีพที่เข้ารับการฟื้นฟูที่มีความเหมาะสมต่อสภาพความพิการ

3. ครอบครัวและสถานฟื้นฟูอาชีพปลูกฝังจิตสำนึกความสำคัญของการมีงานทำ และประโยชน์ของการประกอบอาชีพได้ด้วยตนเองแก่คนพิการที่มีอายุน้อยเพื่อเพิ่มความต้องการในการประกอบอาชีพแก่คนพิการที่มีอายุน้อยมากขึ้น

4. จากข้อเสนอแนะของคนพิการต่อการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน คนพิการต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมากที่สุด รัฐและสถานประกอบการจึงควรส่งเสริมการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ เช่น ทางลาด ห้องน้ำสำหรับคนพิการ ให้คนพิการสามารถเดินทางไปทำงานหรือทำงานร่วมกับคนปกติได้